

Pacmemora Ceremonio de Hiroŝimo

por marki la 80-an datrevenon de la atombombado

La 6-an de aŭgusto 1945 la unua atombombo estis faligita de Usono sur Hiroŝimon. Hodiaŭ okazis "Pacmemora Ceremonio" en Hiroŝimo je la 8-a kaj 15 minutoj, je la sama horo, kiam eksplodis la atombombo en 1945.

Salutis 3 homoj; urbestro de Hiroŝimo, la guberniestro de Hiroŝimo kaj la ĉefministro de Japanio, kaj deklaris duope gelernantoj.

Mi tradukis la unuajn du salutojn kaj la deklaron de la gelernantoj, sed ne tradukis tiun de la ĉefministro Išiba, ĉar li estis katenita de la usona nuklea politiko, nome nuklea malinstigo sub la nuklea ombrelo de Usono, kaj nenion novan li eldiris. Dum sia salutado li neniam levis la vizaĝon al la ĉeestantoj kaj legadis la manuskripton monotone. Li ŝajnigas sin demokratia, sed esence li ne, rifuzadante la postulojn de la pluvivantoj de la atombombo.

Transdonante la Mesaĝon "Neniam Rezignu"

Deklaro de la urbestro Macui Kazumi

Antaŭ 80 jaroj, en Hiroŝimo, la urbo superfluanta de kadavroj viraj kaj virinaj, pluvivantoj kremaciis sian propran patron, malgraŭ kun vundoj de vitropecoj trapikantaj ilian korpon.

Alia pluvivanto bedaŭras pro tio, ke li ne donis akvon al la knabino, kiu kriis: "Ne gravas al mi, ĉu mi mortos aŭ ne, nur lasu min havi iom da akvo!" kaj li daŭre alvokis por la forigo de nukleaj armiloj kiel kompenso al la viktimoj de la atombombado.

Alia pluvivantino finis sian vivon fraŭlina, ĉar la gepatroj de ŝia partnero kontraŭstaris ilian geedziĝon pro ŝia atombombiteco.

Por krei pacan mondon liberan de nukleaj armiloj, gravas unue paroli kun aliaj, eĉ se ili malkonsentas kun via opinio. La atombombo-pluvivantoj daŭre transdonis ĉi tiun spiriton de "neniam rezignu" al pli junaj generacioj. Fariĝas ĉiam pli grave transdoni ĉi tiujn altvalorajn pensojn pri paco bazitajn sur la spertoj de atombombo-pluvivantoj.

Tamen, Usono kaj Rusio daŭre posedas proksimume 90% de la mondaj nukleaj misilkapoj, kaj kun la invado de Ukrainio fare de Rusio kaj la ĉiam pli kaosa situacio en la Mez-Oriento kiel fono, pli da fortigo de milita kapablo akceliĝas tra la mondo. Multaj gvidantoj tra la mondo estas profunde ligitaj al ĉi tiu nuna situacio kaj ĉiam pli kredas, ke "posedi nukleajn armilojn estas neevitebla por protekti sian landon." Ĉi tiu

situacio ne nur nuligas la lecionojn lernitajn de la internacia komunumo el la tragika historio de la pasinteco, sed ankaŭ signife subfosas la packonstruan kadron, kiu estis konstruita ĝis nun.

Eĉ en ĉi tiu ŝtat-centra tutmonda situacio, ni civitanoj neniam devas rezigni. Direkte al la realigo de vere paca mondo, ni devas fari la deziron pri nuklea forigo la konsento de la civila socio. Por tiu celo, ni instigas la pli junan generacion, kiu gvidos la venontan generacion, rekonigi, ke militaj elspezoj, sekureco kaj eĉ la stato de nukleaj armiloj estas aferoj, kiuj povus havi nehomajn konsekvencojn por ilia propra estonteco.

Surbaze de ĉi tiu kompreno, ni volas, ke ili gvidu agadojn celantajn konstrui konsenton ene de la civila socio kaj plilarĝigi la ampleksojn de civitan-nivelaj iniciatoj. Farante tion, ni devas memori la gravecon respekti la opiniojn de aliaj super si mem, ĉar tio ebligis al la homaro solvi multajn konfuzoj kaj konfliktoj, kaj tiele ni plu ekzistas ĝis la nuntempo. Konsiderante tion, la ŝtatoj ne devas koncentriĝi nur pri siaj propraj naciaj interesoj kaj ignori aliajn ŝtatojn.

Krome, ĉar solidareco estas esenca por plilarĝigi la ampleksojn de civitan-nivelaj iniciatoj, gravas stimuli kulturajn kaj artajn agadojn kaj interŝanĝojn per sportoj, kiuj ankaŭ kreskigos "kulturon de paco". Antaŭenigi "kulturon de paco", precipe kun la pli juna generacio, ne estas malfacile. Tio implicas trovi kaj agi en la ĉiutaga vivo, kiel ekzemple partopreni en pactemaj artaj projektoj aŭ muzikaj agadoj, aŭ kultivi semojn de atombombo-eksponitaj arboj aŭ iliaj duageneraciaj plantidoj.

La urbo Hiroŝimo daŭre provizos ŝancojn por ĉiuj sperti la "kulturon de paco". Krome, se "kulturo de paco" konstruita sur la spirito de reciproka helpo de niaj prapatroj, inkluzive de atombombo-pluvivantoj, disvastiĝos trans la naciajn limojn, ĝi certe kuraĝigos politikan ŝanĝon inter gvidantoj, kiuj fidas je nuklea malinstigo.

Al la gvidantoj tra la mondo: Ĉu sekurecaj politikoj, kiuj fokusiĝas nur al la propra lando, ne naskas konflikton inter nacioj? Ĉu ne landoj, kiuj daŭre plifortigas siajn militajn kapablojn, inkluzive de nukleaj armiloj, havas respondecon partopreni en konstruaj diskutoj, kiuj malhelpos dependi de nukleaj armiloj?

Al la gvidantoj tra la mondo: Bonvolu viziti Hiroŝimon kaj vidi mem la realon de la atombombado. Ĉu vi ne devas kompreni la "Spiriton de Hiroŝimo", kiu sopiras pacon, kaj tuj komenci diskutojn por konstrui sekurecan sistemon bazitan sur fido per dialogo?

Kiel la sola lando, kiu suferis atombombadojn en milito kaj kiel reprezentanto de la popolo, kiu sopiras daŭran pacon, mi instigas la japanan registaron ludi gvidan rolon en la ekstermado de dividoj en la internacia komunumo.

Kiel la prezidanta urbo de "Urbestroj por Paco", kiu evoluis al la plej granda reto de pacurboj en la mondo kaj celas plue ekspansiigi, la urbo Hiroŝima laboros solidare kun siaj pli ol 8 500 membrouroj tutmonde por antaŭenigi "kulturon de paco", la polusan malo de milita forto, kaj tiel instigi politikan ŝanĝon inter politikistoj.

Aliĝi al la Traktato pri la Malpermeso de Nukleaj Armiloj plenumus la dezirojn de la pluvivantoj de atombomboj, inkluzive de la Nobel-premiita “Japania Konfederacio de Organizoj de Suferantoj de Atombomboj kaj Hidrogenbomboj”, kaj enkarnigus la "Spiriton de Hiroŝimo". Krome, Traktato pri la Malpermeso de Nukleaj Armiloj certigus, ke la Traktato pri la Ne-Disvastiĝo de Nukleaj Armiloj (NPT), kiu riskas fariĝi malfunkcia, funkcius efike kiel la bazŝtono de la internacia nuklea malarmado kaj ne-disvastiĝo-reĝimo.

Ni instigas la japanan registaron partopreni kiel observanto en la unua Revizia Konferenco de la Traktato pri la Malpermeso de Nukleaj Armiloj, okazonta venontjare.

Krome, ĉar tutmonde la damaĝo kaŭzita de radiado de nukleaj eksperimentoj fariĝas grava problemo, mi forte instigas la registaron kompreni la suferon de la atombombo-pluvivantoj, kies averaĝa aĝo estas pli ol 86 jaroj kaj kiuj suferas diversmaniere pro la negativaj fizikaj kaj mensaj efikoj de radiado, kaj plifortigi subtenajn rimedojn por atombombo-pluvivantoj, inkluzive de tiuj, kiuj loĝas eksterlande.

Hodiaŭ, okaze de la Pacmemora Ceremonio markanta la 80-an datrevenon de la atombombado, mi esprimas mian sinceran kondolencon al la animoj de la atombombo-viktimoj kaj renovigas mian decidon daŭre fari mian plejebulon, kune kun la homoj de Nagasako kaj kun samideanoj tra la mondo, por atingi la forigon de nukleaj armiloj, la fervoran deziron de la homaro, kaj la realigon de daŭra mondpaco.

La 6-an de aŭgusto 2025

Urbestro de Hiroŝimo Matsui Kazumi

Rampante Antaŭen al la Lumo de la Forigo de Nukleaj Armiloj

Guberniestro de Hiroŝima, Hidehiko Yuzaki

Dum ni markas la 6-an de aŭgusto, la 80-an datrevenon de la atombombado, nome de la gubernio Hiroŝimo, mi esprimas mian sinceran kondolencon al la animoj de la viktimoj de la atombombo. Mi ankaŭ esprimas mian sinceran simpatian al la pluvivantoj de la atombombo kaj iliaj familioj, kies suferado daŭras ĝis hodiaŭ.

Post la atombombado oni diris, ke en Hiroŝimo ne kreskos eĉ ne unu herbo dum 75 jaroj, sed jam 80 jaroj pasis, kaj dum tiuj jaroj Hiroŝimo spertis signifajn ŝanĝojn, inkluzive de la malfermo de sia tria stacidomo. Turistoj svarmas al la urbo el la tuta mondo, kaj la urbo ĝuas pacon kaj prosperon. Samtempe, tamen, la internacia ordo bazita sur juro kaj diplomatio spertas transformiĝon, transirante al mondo dominata de nuda perforto. Ni nun akute konscias pri tio, kiom malforta estas ĉi tiu prospero.

Iuj homoj laŭte proklamas, ke nuklea malinstigo estas des pli grava en tiu mondo. Sed ĉu tio estas vero? La koncepto de malinstigo certe povas esti necesa por kiel eble plej multe malhelpi militon. Tamen, kiel historio pruvas, ekde la Peloponeza Milito kaj antikva Grekio, malinstigo bazita sur la potenc-ekvilibro estis plurfoje rompita. Ĉi tio estas, ĉar malinstigo estas nur mensa koncepto aŭ psikologio - fikcio - kaj ne universala fizika vero kiel la leĝo de gravito.

Malinstigo estis rompita de apero de tro memfidaj gvidantoj, de tro grandaj egoj, de premo de ekscititaj homoj, aŭ de miskomprenoj kaj eraroj. Japanio ankaŭ iniciatis la Pacifikan Militon malgraŭ sciado, ke ĝi estis klare malavantaĝa rilate al la potenc-ekvilibro. Ĉi tiu ekzemplo montras, ke homoj ne ĉiam faras la raciajn juĝojn supozitajn en la teorio pri malinstigo, precipe la teorio pri nuklea malinstigo.

Fakte, nuklea malinstigo ne estis konservita sekure dum 80 jaroj. Historio registras multajn kazojn, kiam ĝi preskaŭ kolapsis pro konsciaj malobservoj de nuklearmilaj proceduroj kaj rifuzoj lanĉi nukleajn misilojn.

Nacio estis detruita, ĝiaj montoj kaj riveroj restas.

(el poemo de ĉina poeto Du Fu "Printempo")

En la pasinteco, eĉ kiam malinstigo estis rompita kaj la lando estis detruita, la fundamentoj por rekonstruo restis.

Nacio estis protektita, ĝiaj montoj kaj riveroj estas detruitaj.

Se nuklea malinstigo iam estus rompita kaj nuklea milito eksplodus, kiel historio montris, la homaro kaj la Tero suferus neripareblan detruon. Kio estas la celo de

sekureco, kiu protektas la nacion kiel koncepto, sed povus rezultigi la staton, en kiu nek la lando nek ĝia popolo povas esti rekonstruitaj?

Malinstigo ne simple rilatas al ekvilibro de milita potenco; ĝi devus esti pli larĝa koncepto, kiu inkluzivas molan potencon kaj diplomation. Krome, por certigi, ke la homaro povas pluvivi eĉ se malinstigo estas rompita, la nuklea elemento devas esti forigita el malinstigo.

Oni diras, ke pli ol 14 trilionoj da enoj estas elspezataj ĉiujare por konservi nuklean malinstigon. Tamen, eĉ se temas nur pri dekono de tio, ni devus koncentri niajn cerbojn kaj rimedojn al konstruado de nova, sennuklea sekurecmodelo.

La forigo de nukleaj armiloj ne estas malproksima Norda Stelo. Same kiel la atombombo-pluvivantoj, kaptitaj sub rubaĵoj post la atombombado, rampis paŝon post paŝo tra la mallumo al lumradio, fine liberiĝante kaj kaptante vivon, ĝi estas realisma kaj konkreta celo, kiu, se ne atingita, povus signifi morton.

"Ne rezignu. Daŭrigu puŝi. Daŭrigu antaŭeniri. Vi vidos la lumon. Rampu al ĝi."*

Por mildigi la malĝojon de la sennombraj atombombo-viktimoj, kiuj ne povis rampi eksteren aŭ kies vivoj estis prenitaj en agonio, ni neniam rezignu, sed persistu kaj daŭre rampu al la lumo de nuklea abolicio, kaj gajnu la vivon kaj sekurecon de la homaro kaj la Tero.

Hiroŝima Gubernio promesas neniam haltigi sian marŝon al la abolicio de nukleaj armiloj.

La 6-an de aŭgusto 2025

Guberniestro de Hiroŝima,
Hidehiko Juzaki

*Ĉi tiu frazo, "Ne rezignu. Daŭrigu antaŭenpuŝi. Daŭrigu antaŭeniri. Vi vidos la lumon. Rampu al ĝi." estas traduko de la gubernio Hiroŝima de la parolado de Setsuko Thurlow ĉe la ceremonio de la Nobel-premio pri paco la 10-an de decembro 2017.

Promeso por Paco

"Ni Transdonos Niajn Pensojn"

Reprezentantoj de Infanoj
Sekiguĉi Ĉieri
Sasaki Ŝun

Iun tagon venos mondo sen viktimoj de atombombo.
Por eviti la samajn erarojn, estas necese, ke homoj sciu la faktojn.

Ĉu vi iam pensis pri la tago, kiam la atombombo estis faligita?
Je la 8a horo kaj 15 minutoj, la 6-an de aŭgusto 1945.

La unua atombombo estis faligita sur Hiroŝimon, tuj forviŝante ordinarajn, ĉiutagajn vivojn.

La haŭto de homoj estis tiel vezikeca, ke estis neeble diri, kiuj ili estis.

Krioj de malespero daŭris, akompanataj de larmoj.

Ununura atombombo prenis multajn vivojn kaj ŝanĝis iliajn vivadojn por ĉiam.

Okdek jaroj pasis ekde la atombombadoj, kaj fariĝis malmultaj la okazoj aŭskulti dolorajn spertojn rekte de pluvivantoj.

Kiel eble plej longe ni tenu mision certigi, ke ĉi tiu tragedio ne malaperu, kaj transdoni la voĉojn de la postvivantoj kiel lecionoj al estontaj generacioj.

Militoj ankoraŭ furiozas multloke en la mondo. Multaj homoj perdas amatojn kaj rezignas pri espero vivi.

Ni povas pensi pri ĉi tiuj faktoj kiel niaj propraj kaj interesiĝi pri paco.

Ni povas akcepti diversecon kaj provi kompreni aliajn.

Se ĉiu el ni povus simpatii kun la pensoj de aliaj kaj diskuti aferojn kun kompato, certe neniu estus vundita aŭ malĝoja.

Eble eĉ malgranda ago por la homoj ĉirkaŭ ni finfine kondukos al mondpaco.

Unu voĉo.

Eĉ se temas pri nur unu voĉo, transdoni la faktojn, kiujn ni lernis, kun zorgo, povas kaŭzi ŝanĝon.

Ne nur plenkreskuloj, sed ankaŭ infanoj kiel ni povas agi por paco.

Por certigi, ke la tragedio de tiu tago kaj la historio de Hiroŝimo neniam ripetiĝos, ni daŭre dividos la pensojn de la atombombo-pluvivantoj kaj interplektos la voĉojn de ĉiu individuo por krei pacon.

La 6-an de aŭgusto 2025

Reprezentantoj de Infanoj

Urba elementa lernejo Minami,

la 6-a lernojarulino Sekiguçi Ĉieri

Urba elementa lernejo Gion

la 6-a lernojarulo Sasaki Ŝun